

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază.

Sibiu, 27 Octombrie st. v.

Crisa bulgară pare a fi intrat din nou
în o fasă mai acută.

Cele patru zile au trecut, fără-ca marea
adunare națională din Tîrnova să fi ales
pe noul principe. În același timp a is-
bucnit mișcarea dela Burgas, care după
scirile sosite din Bulgaria se propagă în
cercuri din ce în ce mai largi. Se vor-
besce, în sfîrșit, despre revocarea genera-
lului Kaulbars și despre hotărîrea Țarului
de a pune capăt presiunii morale, ca să
intervină cu puterea fizică în conflictul
dintre Bulgari și Bulgari.

Toate aceste au produs oare-care emo-
țiune în cercurile politice, mai ales în cele
din monarhia noastră, și nu numai prin
diare, ci chiar și în delegațiunile întrunite
sînt acum câteva zile se vorbește, ca-și-
cînd ne-am afla în ajunul unui războiu.

Ne și aflăm în ajunul unui războiu.
Conflictul de interese ce s'au ivit în Orient
sînt atât de grave, încît după toată pro-
babilitatea ele nu se vor pute să se re-
soalve definitiv decît printr'un războiu.
Mesagiul, prin care Maiestatea Sa a deschis
sesiunea din acest an a delegațiunilor ni-a
produs însă impresiunea, că războiul acesta
nu e atât de apropiat, ca să avem cuvinte
de a ne alarma.

Astăzi nu mai încape îndoială, că
Rusia a făcut tot ceea-ce a făcut în Bul-
garia, ca să nu ădăim cu aprobarea, cu
îngăduința puterilor interesate în ceea-
ce privește pozițiunea Bulgariei, adevă și
a monarhiei noastre. — Și nici că se poate
hotărî de pe acum, dacă interesele mo-
narchiei noastre au suferit în adevăr în
urma celor petrecute acum în Bulgaria.
Se poate ca ele să fi fost chiar servite.
Chiar dacă ar fi fost însă jignite, jignirea
nu este destul de mare, ca să motiveze
sacrificarea păcii.

Războiul este fără îndoială cel mai
serios dintre toate lucrurile, care se să-
vîrșesc prin oameni, și dacă diaristilor și
oamenilor politici fără de înrîurire hotă-
ritoare le este iertat să vorbească cu oare-

care ușurătate despre el, aceia, care chi-
vernise interesele cele mari ale popoa-
relor, știu câte averi agonisite cu muncă
grea și câte puteri vii se consumă prin-
tr'un războiu și numai după cea mai ma-
turală chibzuire iau asupra lor răspunderea,
pe care a luat-o Napoleon III, sînt acum
șesespzece ani.

Și dacă ne dăm seamă, că din roa-
dele ostenelelor noastre au să se acopere
cheltuelile războiului și sângele fraților no-
stri și al rudelor noastre are să se verse
în cas de războiu, primim bucuroși jigni-
rile, pe care le suferim, și le sîntem re-
cunoscători acelora, care se opintesc să
mențină pacea.

Ni se pune acum în perspectivă un
principe agreat de Rusia pentru Bulgaria.

Să presupunem, că Bulgarii cedează
și aleg un asemenea principe.

Ar fi acesta destul motiv, ca să re-
nunțăm la binefacerea păcii și să primim
sarcinile unui războiu?

După părerea oamenilor cu judecată
reală de sigur că nu.

Să presupunem, că Bulgarii nu vor
ceda și Rusia va ocupa Bulgaria.

Chiar nici o asemenea ocupațiune n'ar
fi destul motiv, căci totdeauna întrebarea
este: Ce are să se aleagă din toate fap-
tele săvîrșite de Rusia? Ear' regularea
definitivă a relațiunilor din Peninsula-Bal-
canică nu o va face Rusia ea singură.

Sîntem dar' siguri, că multe vor mai
avé să se petreacă până-ce va sosi acel
războiu inevitabil, pe care unii îl vîd atât
de apropiat.

Ba judecînd din cele-ce se petrec, și
mai ales din cele-ce nu se petrec încă,
ajungem la concluziunea, că în cercurile
hotărîtoare ale monarhiei noastre tot se
mai speră, că războiul se va pute evita.
Căci multe și mari sînt pregătirile, pe
care are să le facă o împărăție ca a noastră
în ajunul unui războiu, felurite sînt schim-
bările, prin care va trebui neapărat să
treccem mai nainte de a ne arunca pute-
rea în cumpăna istoriei. Ear' aceste schim-
bări se pregătesc, ce-i drept, dar' încă

n'au început a se petrece. Nu dar' cele-ce
se petrec în Bulgaria, ci cele-ce se petrec
aici la noi au să ne dea simțămîntul, că
ne aflăm în ajunul unei sguđuiri. Ear'
până acum nu s'a petrecut încă nimic,
ce ar pute să producă în noi acest sen-
timent.

Mai e încă, am ăis adese-ori și ăicem
și acum, mai e destul timp, pentru-ca să
ne urmăm în toată tigna lucrarea paci-
nică și nu avem cuvinte de a ne alarma,
căci sînt alții, care poartă grije de inte-
resele noastre.

Revistă politică.

Sibiu, 27 Octombrie st. v.

Adresa Monarchului către de-
legațiuni preoapă în mare măsură
presa din țeară. Organul ministerului no-
stru de externe „Fremdenblatt“ ăice,
că programul, ce se cuprinde în cuvintele
împărătesci, corespunde iubirii de pace,
dar' și intereselor și drepturilor
monarchiei. Adresa împărătescă exprimă
deplina încredere într'o pacinică regulare
a greutăților ce s'au ivit în Orient, „care
trebuie să se întempe cu conlu-
crarea puterilor.“ Rezolvarea cestiu-
nii bulgare are să creeze în principatul
autonom o stare de lucruri legală, care
are să corespundă tractatelor exi-
stente și intereselor europene pre-
cum și admisibilelor dorințe ale
Bulgarilor. Cuvintele împărătesci pun po-
litica monarchiei pe acea basă, pe care
singură e îndreptățită și datoare să stea,
pe basa tractatului de Berlin,
care de toate puterile se recunoaște de o
basă legală pentru dezvoltarea Orientului.
Adresa împărătescă conformează dreptu-
rile, poziția și interesele Austro-Ungariei
cu cele ale celorlalte puteri și accentuează,
că monarchia ține strîns la acele.

Presa maghiară opozițională
nu e satisfăcută de mesagiul Monarchului.
Într'un prim-articol plin de cuvinte ne-
cuvîncioase la adresa Maiestății Sale „Bud.
Tagblatt“ se silește a demonstra, că Mo-
narchul n'ar fi ăis nimic, și apoi continuă
astfel:

„Pentru completare trebuie să arătăm și
aceea, că pentru-ăntăia dată de un lung șir de
ani încoace lipsește acum în mesagiul
regal ori-ce îndrumare la intimele ra-

porturi dintre monarhie și Germania.
Locul acesteia îl ocupă acea frasă de „excelente
relațiuni cu toate puterile“, care formează ex-
presiunea eufemistică pentru o isolare politică. Nu
se poate admite, că această omisiune atât de bă-
tătoare la ochi e de a se atribui unei simple în-
tîmplări sau unei greșeli; o asemenea „greșală“
ar fi o greșală politică, ce nu se poate ierta, și
încă o greșală de o natură atât de primitivă, că
ne sfîim să o atribuim celor-ce au redigat me-
sagiul. Omiterea acestui pasagiu obicînit are ne-
tăgăduit o însemnată importanță, și în mod silit
ca și de voe bună va produce o discuțiune a re-
lațiunilor noastre cu Germania.“

Incidentul dela Burgas se ju-
decă în cercurile guvernamentale bulgare
cu multă liniște. Maiorul Panița a
plecat la Burgas, spre a restabili ordinea.

După o depeșă din Tîrnova e pro-
babil, că Sobrania se va închide mîne.
Ministrul de finanțe Geșoff 'și-a dat
demisia.

„Novoie Vremia“ declară, că pericolul
unui războiu rusesc- englez din cauza
Bulgariei e înlăturat, ear' un războiu
între Rusia și Austro-Ungaria din
aceeași cauză e imposibil, pentru-că Austro-
Ungaria o scie astăzi prea bine, că în
cestiunea orientală Germania stă pe
partea Rusiei și că Austro-Ungaria nu
poate conta la spriginul Angliei sau al
Turciei. De aceea a aflat de bine guvernul
austro-ungar, a nu împedea pe Rusia în
restabilirea influenței sale dominante. Toate
afirmările contrare și amenințările, ce vin
decî din Austro-Ungaria, nu sînt altceva,
decît isbucnirile unei mîinii ne-
putincioase.

„Politische Correspondenz“ primesce
din Londra următorul comunicat: În
cel din urmă consiliu ministerial
englez s'a hotărît înunanimitate,
de a căuta în cestiunea bulgară
o înțelegere cu cabinetul din
Viena și de a sprigină eventualii pași
diplomatici ai acestuia, de a încun-
giura totodată însă orice acțiune,
care ar pute altera pacea euro-
peană. Această atitudine a Angliei are a
se atribui grijei de o coalițiune între
Franța, Rusia și Turcia în cestiunea
egipteană.

Tot numitei corespondențe 'i-se de-
peșează din Londra, că mai mulți
deputați bulgari au trimis d-lui
Gladstone o adresă. În aceea se
amintesc cu mulțumită serviciile, ce le-a
făcut Gladstone poporului bulgar pentru

Foiața „Tribunei“.

Sgârcitul.

Comedie.

De Molière.

(Urmare.)

Scena IX.

Harpagon, Elisa, Valerie.

Harpagon. — (La o parte în fundul
scenei.) Har Domnului, nu-i nimic.

Valerie. — (Fără să bage de seamă pe
Harpagon.) Ear' în cele din urmă ne mai ră-
mîne să fugim împreună, dacă amoru-ți, fru-
moasă Elisă, e capabil de hotărîrea ce... (Ob-
servînd pe Harpagon.) Da, fiica trebuie să 'i-se
supună tatălui. N'are să mai cerceteze cum
e făcut soțul; și mai ales cînd e la mijloc ma-
rele reson al scutirii de zestre, ea trebuie să fie
gata de a primi tot ceea-ce 'i-se dă.

Harpagon. — Prea bine! aceste ăic și
eu, că sînt frumoase vorbe.

Valerie. — Stăpâne, îți cer iertare, că
'mi-am luat nițel avînt și mă încumet a-'i vorbi
astfel.

Harpagon. — Audei vorbă! sînt încan-
tat și voiesc să iei o putere absolută asupra ei.
(Cătră Elisa.) Da, degeaba te mai dai în lături,
căci îi dau puterea, pe care 'mi-a dăruit-o cerul
asupra ta, și mă aștept să faci tot ceea-ce îți
va porunci el.

Valerie. — (Cătră Elisa.) Ei, — acum
mai resistă.

Scena X.

Harpagon și Valerie.

Valerie. — Stăpâne, mă duc după ea,
ca să urmez cu lecțiunile ce-'i făceam...

Harpagon. — Da, mă vei îndatora, ne-
apărat mă vei îndatora.

Valerie. — E bine să-'i ținem frîul mai
de scurt.

Harpagon. — Așa este! Trebuie...

Valerie. — Nu vî mai osteniți. Sper,
că voi ajunge la scop.

Harpagon. — Fă cum scii. Eu mă
duc să dau o raită prin oraș și mă întorc în
curînd.

Valerie. — (Adresîndu-se la Elisa și
mergînd în partea, pe unde eșise ea.) Da, banii
sînt mai prețioși ca ori-și-ce în lume; și trebuie
să-'i mulțumesci cerului, că 'ți-a dăruit drept
tată un om atât de cum se cade. El scie ce
va să ăică a trăi. Cînd se găsește cineva, care
e gata să iese o fată fără de zestre, nu mai
privim nici la dreapta, nici la stînga. Toate
sînt cuprinse aici: fără de zestre, ține loc și de
frumsețe, și de junețe, de nascere, onoare, în-
țelepciune și de probitate.

Harpagon. — (Singur.) Ce băiat cum
se cade! — eată vorbe rostite par'că de un
oracol! Fericit e omul, care poate să aibă un
asemenea servitor!

Actul al doilea.

Scena I.

Cleant, Săgeată.

Cleant. — Netrebnicule ce ești, — pe
unde 'ți-ai căscat gura?! Nu 'ți-am poruncit
eu să...

Săgeată. — Da, stăpâne; am venit aici
să vă aștept ca un par bătut în pămînt; însă
domnul, tatăl d-voastre, care e cel mai îndărjit
om de pe fața pămîntului, m'a dat afară, ba era
p'aci-paci să mă și bată.

Cleant. — Cum stă cu trebile noastre?
Am zor mai mult ca totdeauna. Decînd ne-am
despărțit, am aflat că tatăl meu înră este rival.

Săgeată. — El? — înamorat?!

Cleant. — Da! am suferit cele mai gro-
zave chinuri, dîndu-'mi silință să ascund turbu-
rarea ce m'a cuprins, cînd 'mi-a făcut această
împărțire.

Săgeată. — El, se incurcă în amoruri!
Ce dracu fi va mai fi trecînd prin gînd! E eu-
rată bătaie de joc! — nu cumva dragostile sînt
pentru oameni ca dînsul?!

Cleant. — Ce să-'i fac?! Din nenorocire
pentru mine, trebuia să-'i mai întrec în cap și
această patimă.

Săgeată. — Dar' eu nu înțeleg cuvintele,
pentru care fi tănuți amorul d-voastre.

Cleant. — Pentru-ca să nu dau loc la bănu-
ieli și să-'mi păstrez cu atât mai lesne porțile,
prin care, la nevoie, se pot zădărnici această că-
sătorie. — Ce răspuns ai primit?

Săgeată. — Pe legea mea, stăpâne, cei-ce
se împrumută sînt nisce oameni prea nenorociți;
și un om trebuie să fi suferit mult mai nainte de
a fi ajuns, ca d-voastră, pe mîinile cămătarilor.

Cleant. — Adevă trebile nu se pot pune
la cale?

Săgeată. — Mă iartă. Jupân Simon, sam-
sarul nostru, e un om stăruitor și plin de zel;
ăice că a făcut minuni pentru d-voastră și mă
încredîncează, că 'i-ai cădut tronc la inimă.

Cleant. — Vorbă scurtă: am să pun mîna
pe cele cincisprezece mii de franci?

Săgeată. — Da; sînt însă la mijloc oare-
care condițiuni, pe care trebuie să le acceptați,
dacă doriți ca lucrul să ajungă la capăt.

Cleant. — Ai vorbit cu omul, dela care
vom primi banii?

Săgeată. — Vorbă să fie! Nu așa se
fac lucrurile de felul acesta. El își dă chiar
mai multă silință decît d-voastră, ca să rămînă
ascuns; lucrurile se petrec mult mai în taină
decît credeți. Samsarul odată cu capul nu 'i-ar
spune numele: trebuie să-'i făgăduiți, că astăzi
veți merge să vorbiți cu el, pentru-ca să-'i dați
chiar înșivă lămuriri asupra stării și asupra fa-
miliei d-voastre, — dar' nu la el acasă. Și nu
mă îndoes de loc, că numele tatălui d-voastră
va fi destul, pentru-ca toate să meargă strună.

Cleant. — Mai ales, cînd e moartă maică-
mea, a cărei stare nimeni nu o poate lua dela
mine.

